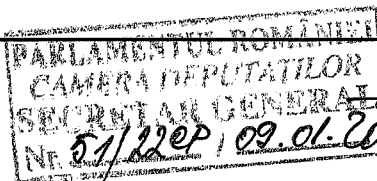

**Asociația non-profit și apolitică
„ȚARA IANCULUI – IUBIREA MEA”**

R.S. 5/A/2008, CIF: 23597413

330053 - Deva, Str. Roci, Nr. 52-54, jud. Hunedoara
Tel: 0254-231030, Fax: 0254-213461, mob. 0722-282374,
site: www.taraiancului.ro; e-mail: marginean_deva@yahoo.com

Nr. 6002 / 05. 01.2013

CAMERA DEPUTAȚILOR
D-lui Președinte ZGONEA Valeriu Ștefan

S-A LUAT ACT

În ședința Biroului Permanent
al Camerei Deputaților
din data de 21.01.2013

D-sale

Referitor : măsuri organizatorice și legislative pentru minorități și grupuri etnice .

Motto: * „ Măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români. ” (Constituția României, art 6.2 –s.n);

** „Ne propunem o schimbare radicală a modului de guvernare, o schimbare de atitudine, de priorități, de direcție și de oameni, acolo unde este cazul.” (Premierul Victor Ponta- decembrie 2012)

*** Grupuri etnice = „grupuri a căror membri împărtășesc o moștenire unică socială și culturală transmisă de la o generație la alta”. (Giddens Anthony,) sau care au „tradiții culturale comune și sentimentul identității ca subgrup în cadrul societății înglobante” (Zamfir Vlăsan).

1. Anul Nou 2013 să Vă aducă bucurii, sănătate, putere, succese și împliniri spre binele Dumneavoastră și al țării!

2. Problemele organizatorice, financiare, economice, legislative, cetățenești ale anului 2013 sunt prioritare pe agenda de lucru a Guvernului, Parlamentului și politicienilor în general; nici nouă, ca și oricărui cetățean, nu ne sunt indiferente. De aceea orice inițiativă sau propunere constructivă în legătură cu aceste probleme nu ar trebui să fie neglijată. Supunem în acest sens atenției Dvs , spre analiză și decizie, următoarele **propuneri**:

2.1. Trecerea Consiliului Minorităților Naționale (HG 589/2001+OUG 94/2011) și al Institutului pentru Studiarea Problemelor Minorităților Naționale (OG 121/2000+ L 396/2001), **ca și compartimente** în cadrul Departamentului pentru Relații Interetnice (HG 111/2005), care după lege este subordonat Primului Ministru, având în vedere că : atribuțiile acestor instituții în mare măsură se suprapun; fondurile alocate de la buget sunt importante (cca 20 milioane euro/an) ; problemele minorităților, față de acum 23 de ani sunt practic rezolvate, iar funcționarea simultană și independentă ale acestor instituții este percepută ca un „răsfăț” neavenit.

2.2. Înainte de dezbateră altor legi sau a mult discutatului statut privind minoritățile naționale trebuie, măcar acum, **elaborată și legiferată** prin Guvern / Parlament **o definiție clară, fără echivoc, pentru noțiunea de minoritate și etnie națională .**

a) **Definiția actuală** pentru „minoritate națională” exprimată prin Legea electorală 373 din anul 2004 (art.4.1), ridică multe semne de întrebare, privind corectitudinea și constituționalitatea acesteia : „prin minoritate națională se înțelege acea etnie care este reprezentată în Consiliul Minorităților Naționale” - (HG 589/2001), Consiliu care se definește la rândul lui ca fiind „un organ consultativ al Guvernului, fără personalitate juridică, în coordonarea Ministerului Informațiilor Publice (?)” având ca scop asigurarea relațiilor cu organizațiile legal

constituite ale cetățenilor aparținând minorităților naționale „- (HG 580/2001 art.1). ...” format din câte 3 reprezentanți ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, reprezentate în Parlamentul României” - (HG 589 art.2). Intrarea acestor organizații în Parlamentul României nu e suficient de explicită și de... dreaptă ! .

b) Lacunele actualei definiții a minorităților (înjghebată în grabă, strecurată în lege, aproape hilară dar periculos de nedreaptă) au permis intrarea în Parlament, în ultimii 23 de ani, a unor deputați care reprezentau minorități cu un număr foarte mic de cetățeni români (ruteni 262, albanezi 520, macedonieni 731), în timp ce pentru etnii numeroase (chinezi 2243, arabi 4911, moldoveni de peste Prut, etc) acea „definiție” nu a mai putea funcționa. Cât de dreaptă este această definiție și pentru majoritarii români se vede și din faptul că dacă un deputat român reprezintă 70.000 de cetățeni, un minoritar prin votul său va reprezenta același număr de cetățeni, dar acesta din urmă beneficiază de regimul preferențial de a putea fi ales doar cu a zecea parte din numărul mediu de voturi valabil exprimate. Aceste lacune trebuiesc corectate.

c) Merită a fi analizat, spre aplicare și în România, exemplul Seimului Poloniei care a adoptat, după mulți ani de dezbateri, o definiție proprie pentru minorități și etnii naționale:

- „minoritate națională” = o comunitate care a trăit pe teritoriul Poloniei cel puțin în ultima sută de ani, care este o parte a unei națiuni ce își are un stat propriu și al cărui număr de cetățeni se încadrează într-un anumit procent din totalul alegătorilor;
- „minoritate etnică” = sunt etniile lipsite de un stat propriu (tătari, romi, etc);

d) Avem părerea că ar fi o greșeală de a adopta unele legi, ordonanțe, statut privind minoritățile conlocuitoare până nu se lămurește, înainte de orice, noțiunea propriu-zisă de minoritate. De aceea solicităm a fi adoptată corect, neechivoc printr-o Lege/ordonanță anume, definiția minorităților naționale și a minorităților etnice, în funcție de numărul cetățenilor români care compun acea minoritate/etnie; de vechimea ei pe teritoriul țării; de alte considerente bine stabilite, care, toate la un loc să fie prezentate periodic Parlamentului într-o documentație anume, spre aprobare (de regulă după fiecare recensământ validat).

3. Condițiile de intrare în Guvern sau în Parlament a unor partide, asociații sau organizații ale cetățenilor aparținând minorităților naționale (acum sunt 19 minorități parlamentare grupate în 1876 organizații) **ar trebui să fie definite mai clar, fără echivoc și având lămurite/precizate niște condiții cum ar fi :**

- respectarea art. 6 (2) și 62(2) din Constituție; angajament de loialitate față de țară și popor; respectarea legilor țării și a constituției în integralitatea sa ;
- respectarea cu sfințenie a axiomei votată de Marea Adunare din 1 decembrie 1918 și exprimată în Capitolul III alin.1 din Proclamația dată atunci la Alba-Iulia : „...*fiecare popor va primi drept de reprezentare în corpurile legiuitoare și la guvernarea țării în proporție cu numărul indivizilor ce-l alcătuiesc*”- Acest principiu a fost flagrant încălcat în ultimii 23 de ani și mai ales în ultimii ani, când în structurile guvernamentale minoritățile erau prezente ,de la viceprim-ministru până la prefecturi și consilii cam dublu față de cele 10-11% cât reprezentau minoritățile și etniile naționale din totalul cetățenilor României.

- stabilirea unor praguri numerice pentru aprobarea intrării în Camera Deputaților, în baza prevederilor legale pentru Asociații ale cetățenilor minoritari ,cum ar fi de exemplu : prag maxim = 5 % din populația țării, peste acest prag putând intra doar având regim de partid politic(ca și în Polonia) ; prag minim pentru ONG/etnie sau asocieri ONG ale mai multor etnii ale cetățenilor minoritari, care să le reprezinte = 0,1% .

4. Problema grupurilor etnice românești de pe teritoriul României nu a stat în atenția nici unei guvernări , dar ea trebuie să fie pusă în actualitate cu stringență. Propunem găsirea unor soluții la nivel guvernamental și parlamentar pentru următoarele probleme :

4.1. Nu s-a ținut și nu se ține seama îndeajuns de realitatea istorică din România ,de existența grupărilor etnice de români pe cuprinsul țării având port ,obiceiuri, tradiții distincte

chiar dacă toți sunt români și au aceeași limbă: olteni, moldoveni, ardeleni, bănățeni, bucovineni, oșeni, maramureșeni, moți, pădureni, ș.a și care, împreună cu minoritățile, alcătuiesc poporul român ca un tot unitar. Dacă nu avem grijă de aceste grupări etnice ale românilor de pe cuprinsul țării, fiecare cu specificitatea lor, purtată de veacuri și milenii cu cinste și mândrie, se va pierde mult atât ca grup etnic românesc distinct cât și ca popor în general. Nici măcar în cadrul recensământului recent aceste grupări nu au fost menționate (exemplu: român-oltean, sau român –ardelean moț, etc) în timp ce la unele etnii minoritare au fost menționate zeci de grupări etnice sau ocupaționale.

4.2.. Existența de peste 5 secole în Transilvania a unei situații unice în Europa și anume : timp de 576 de ani, între anii 1437 (Unio Trium Nationum) și 1919 (după Marea Unire) și apoi 1940-1944 (cedarea Ardealului, cu crimele de la Ip și Treznea), românii ardeleni au fost considerați „oficial” de către tiranii unguri conducători ca români „tolerați”(minoritari) deși erau majoritari ca număr, și doar pentru simplu fapt că erau români au fost umiliți, alungați ori întemnițați, bătuți, maltratați, jefuiți, omorâți, casele și satele distruse, având interdicții aproape totale la drepturi politice, la folosirea limbii materne, la credința lor străbună, la școli, la cultură având însă „libertatea” să plătească taxe și biruri grele și să muncească gratuit câte 5 zile pe săptămână la stăpâni (muncă încorporată în moșiile și în imobilele revendicate de urmașii groflor după 1990, dar care de drept ar fi trebuit să revină statului român în cotă parte. Unde ești Stat Român să ne aperi, să recuperezi drepturile poporului tău inclusiv moștenirea Gojdu ??)

Oare cei peste 570 de ani de tiranie și îngrădiri samavolnice la școli, biserici, cultură, civilizație, bunăstare, justiție și acces la drepturi politice și guvernare, poate fi compensată de cei vreo 90-94 de ani de când românii ardeleni au fost „globalizați” și declarați majoritari ?
Categoric nu !

Pentru ca urmașii Românilor” tolerați” din Ardeal să poată recupera rămănerile în urmă, să poată ajunge din urmă stadiul de civilizație al urmașilor stăpânilor cotropitori, sau măcar a celor din vechiul Regat (a căror biserici și sate n-au avut parte de „civilizația” demolatoare a tunurilor lui Bukow, ori de tratamentele „umanitare” de la Ip și Treznea) trebuie să treacă mult timp pentru a se șterge măcar parțial urmele și cicatricile tiraniilor și opreliștilor. Și aici Statul român care i-a preluat ar trebui să intervină rapid și eficient cu un plan de tip „ Marshall” . Și trebuie, înainte de bani, cunoaștere, inteligență și voință politică. Sunt multe resurse și pârgii spre a se acționa eficient, fără bani de la buget, dar cu reglementări benefice pentru populație, indiferent de etnie.

4.3. Existența în Ardeal a unor minorități (grupuri etnice) românești în sate, comune, orașe mai ales în județele Covasna, Harghita și Mureș care au și acum îngrădite, de unele conduceri locale obtuze, drepturi sociale, politice, cetățenești având parte și de manifestări rasiste ori antiromânești (vezi spânzurarea publică a lui „Avram Iancu”, gest trecut cu vederea nepermis de repede, nepedepsit corespunzător și fără a scoate la lumină adevăratele „izvoare” și resorturi ale gestului nesăbuit).

4.4. Rezolvarea în primă instanță ale problemelor și propunerilor menționate la acest punct ar putea fi facilă prin numirea în cadrul Departamentului pentru relații interetnice și al câte unui reprezentant al etniilor românești, alături de cele ale etniilor minoritare, pentru fiecare problemă menționată la punctele 4.1- 4.3. Ce bine le-ar sta la un român maramureșean, un român oltean și un român secui să gândească împreună, în cadru organizat și în unitate, la problemele ce frământă fiecare grup etnic.

Cu aleasă considerație,

Președinte,
Mărginean Ioan Paul